

نصیرشلال:

کیانوش رستمی دارد مدال‌های گذشته‌اش را هم زیر سؤال می‌برد

سرمربی پیشین تیم ملی وزنه‌برداری ایران گفت: نمی‌دانم کیانوش رستمی چه هدفی دارد اما دارد مدال‌هایی که برای آنها زحمت زیادی کشیده را هم زیر سؤال می‌برد.

کیانوش رستمی در زمانی که نواب نصیرشلال سرمربیگری تیم ملی ایران را بر عهده داشت به دلیل اینکه در رکوردگیری شرکت نکرد از ترکیب تیم‌ملی کنار گذاشته شد و پس از آن از گزینشی المپیک پاریس هم کنار رفت.

رستمی پس از آن، تصمیم گرفت زیر پرچم کوزوو وزنه بزند اما در نخستین تجربه خود زیر پرچم کوزوو هم ناموفق بود و با رکورد ۱۷۲ کیلوگرم یک ضرب، ۲۰۵ دوضرب و مجموع ۳۷۷ کیلوگرم پنجم جهان شد و پایین‌تر از ۲ هموطن خود ایستاد.

نواب نصیرشلال، سرمربی پیشین تیم ملی ایران در گفت‌وگو با ایسنا در پاسخ به این پرسش که کیانوش رستمی باز هم ناموفق بود و راهی که در پیش گرفته را چطور می‌بینید؟ تصریح کرد: راهی که کیانوش رستمی می‌رود را به مسابقات دوومیدانی تشبیه می‌کنم، مانند این است مسابقه شروع شده و ورزشکاران حتی از خط پایان هم گذشته‌اند اما یک نفر همچنان دارد برای خود می‌دود. راهی که کیانوش هم‌زی می‌رود مانند این است که بعد از خط پایان هم همچنان می‌دود و می‌گوید به من نگاه کنید و برای من ارزش قائل شوید.

او ادامه داد: رستمی وزنه‌بردار درجه یکی بود اما سال‌هاست دیگر آن وزنه‌بردار درجه یک نیست. بازخوردهایی که از مردم می‌گیرم این است که مدال‌هایی که سال‌ها برای آنها زحمت کشیده است را هم دارد زیر سؤال می‌برد. من در مصاحبه‌های قبلی هم بارها گفتم الان وقت میدان دادن به ورزشکاران جوان‌تر است و نباید روی اسم‌ها بمانیم. خودش و برخی دوستان اصرار داشتند که می‌تواند ادامه دهد و شرایطش را دارد اما در مسابقات جهانی نروژ دیدید به نفر دوم وزنه‌برداری ایران که خیلی از شرایط رکوردی خودش هم فاصله داشت با اختلاف زیاد باخت و نتوانست عرض اندام کند. نمی‌دانم کیانوش چه هدفی در پیش گرفته اما خیلی خوشبین نیستم. با این حال برای او آرزوی موفقیت می‌کنم.

■ ■

شکست خانگی عربستان مقابل دختران فوتبال ایران

تیم ملی فوتبال دختران زیر ۱۷ سال ایران رقابت‌های انتخابی جام ملت‌های آسیا را با برد آغاز کرد.

تیم ملی فوتبال دختران ایران در نخستین مسابقه خود در چارچوب مسابقات انتخابی جام ملت‌های فوتبال زیر ۱۷ سال، شامگاه دوشنبه به مصاف عربستان رفت.

در این دیدار که از ساعت ۲۰:۴۵ به میزبانی عربستان آغاز شد، ملی‌پوشان ایران موفق شدند با ۲ گل حریف خود را شکست دهند.

تیم ایران در دومین مسابقه امروز – چهارشنبه – مقابل کویت به میدان رفت.

■ ■

مذاکره پرسپولیس و سازمان لیگ برای انتخاب ورزشگاه میزبان داری

باشگاه پرسپولیس فعلاً ورزشگاه مدنظر خود برای میزبانی داری تهران را به سازمان لیگ معرفی نکرده است اما به نظر می‌رسد تنها ورزشگاه پارس شیراز شرایط برگزاری این مسابقه را دارد.

به گزارش تسنیم، تیم‌های پرسپولیس و استقلال در هفته دوازدهم لیگ برتر به مصاف هم خواهند رفت؛ دیداری که البته هنوز زمان دقیق و مکان آن مشخص نیست. باشگاه پرسپولیس به‌عنوان میزبان این مسابقه باید ورزشگاه مدنظر خود را به سازمان لیگ معرفی کند تا در نهایت تصمیم قطعی درباره مکان این بازی گرفته شود اما به احتمال بسیار زیاد داری تهران باید یک بار دیگر خارج از پایتخت برگزار شود.

ورزشگاه شهدای شهر قدس که به عنوان میزبان دیدارهای خانگی پرسپولیس در این فصل مورد استفاده قرار می‌گیرد، به دلیل ظرفیت کم تماشاگران و موارد دیگر، نمی‌تواند میزبان داری بزرگ پایتخت باشد و شنیده می‌شود شورای تأمین استان تهران هم خیلی نظر مثبتی روی این ورزشگاه برای داری ندارد. ورزشگاه آزادی نیز همچنان در حال بازسازی است و تا پایان سال تصمیمی برای برگزاری بازی در این ورزشگاه نیست و با این شرایط، داری تهران باید در خارج از استان برگزار شود.

داری رفت فصل گذشته در شهر اراک برگزار شد اما ظاهراً در فصل جدید این ورزشگاه به دلیل ظرفیت کم تماشاگران جزو گزینه‌های برگزاری داری نیست و با شرایط موجود، سازمان لیگ، ورزشگاه پارس شیراز را بهترین گزینه برای میزبانی آن دیدار می‌داند. این ورزشگاه هم نقص‌هایی دارد اما تا زمان برگزاری داری این مشکلات برطرف خواهد شد و مشکلی از این بابت وجود ندارد.

به هر حال تا این لحظه باشگاه پرسپولیس ورزشگاه مدنظر خود را برای برگزاری داری به سازمان لیگ معرفی نکرده و باید دید در نهایت چه تصمیمی درباره ورزشگاه میزبان این مسابقه گرفته خواهد شد.

به بهانه شکست اژدهای شرق به دست بنیامین فر جی ۱۵ساله

طلوع پسر باد

در هوای مرطوب و پرهیاهوی

سالن مسابقات بینگ‌پنگ‌قهرمانی آسیا، ناگهان سکوتی غریب حاکم شد. توپ آخر روی میز نشست و تماشاگران چینی لحظه‌ای نفس در سینه حبس کردند. در سوی دیگر میز، نوجوانی با چشمانی تیز و قلبی توفانی، راکتی را بالا برد که لوزه به دنیای تنیس روی میز انداخت، نامش «بنیامین فرجی» است؛ پسرچهای ۱۵ ساله از ایران که با دستان جسارت، پرده از اسطوره‌سازی تازه در ورزش ایران برداشت.

در آن ثانیه‌های سرنوشت، وقتی لین شیدونگ – نابغه شماره ۲ جهان – از تمرکز جا ماند و ضربه‌اش به تور خورد، بنیامین یسا ناباوری به توپ خیره ماند؛ نه از روی ترس، بلکه از هیجان کشف معجزه‌ای که خودش رقم زده بود. ناگهان دوید، از زمین بیرون پرید و در آغوش جمیل لطف‌الله‌نسب، مربی‌ای که باور را در او ایجاد کرده بود، آرام گرفت. در آن لحظه کوتاه، تمام تاریخ تنیس روی میز ایران فریاد شد.

بنیامین فرجی حالا دیگر فقط یک استعداد نوا نیست؛ او افسانه‌ای در حال تولد است. در جدال تیمی ایران و چین، در مرحله یک‌چهارم نهایی، وقتی هیچ‌کس گمان نمی‌برد پسری با رنک ۲۱۰ دنیا بتواند غول بزرگ جهان را به زانو درآورد، او ستاره درخشان چین را با نتیجه ۳ بر ۲ شکست داد. ایران اگرچه در مجموع مغلوب شد اما جهان ورزش به احترام بنیامین ایستاد. این نخستین طغیان او برپایه قدرت‌های بزرگ نبود. سال پیش، در همان میدان قهرمانی آسیا، پسر نوجوانی با موهایی آشفته و چهره‌ای آرام، توانسته بود وانگ چوچین، مرد شماره یک جهان را از پیش رو بردارد. آن روز کسی تصور نمی‌کرد این کودک خندان، روزی قدرتی بسازد که اسطوره‌های شرق از آن بترسند اما امروز، ترس در چشم همه قهرمانان صاحب‌نام تنیس روی میز دنیا دیده می‌شود.

راز او در ضربات فورهند نیست، هرچند ضربه‌هایش چون تندباد روی میز می‌چرخند. راز در ذهنی است که پیشش توپ

را پیش از تولدش می‌بیند. در هر حرکت، دقتی ریاضی‌وار با شجاعتی بی‌محایا در هم آمیخته است. او به توپ نگاه نمی‌کند؛ گویی آینده را می‌بیند. شیدونگ که به ندرت اشتباه می‌کند، در برابر نگاه این پسر، توازن خود را از دست داد. در هر امتیاز، نوجوان ایرانی به او یادآور می‌شد اارده، اگر بخواید، از مرزِ ناممکن هم عبور می‌کند.

لطف‌الله‌نسب پس از پایان مسابقه گفت: «بنیامین بازی نکرد، رویا ساخت، هرچه تمرین، هرچه ایمان و هرچه عشق در این زمین بود، در دست‌های او خلاصه شد». اما پشت این رویا، سال‌ها بیداری و تکرار پنهان است. مربیان او می‌گویند بنیامین از سپیده‌دم تا شب، در سالن می‌ماند؛ گویی زمین تمرین خانه اوست. درشش، غذایش، حتی خنده‌اش در صدای ضربه توپ خلاصه می‌شود. برای او تنیس

روی میز نه ورزش است و نه شغل، بلکه نوعی زندگی است که با ریتم توپ معنا می‌گیرد.

در این دیدار تاریخی، ست نخست‌را واگذار کرد؛ بدنش سفت بود و نگاه‌ها سنگین اما ناگهان از جایی در عمق وجودش، نیرویی برخاست. آرام، با لیخند، گام‌هایش را تند کرد. دومین ست را گرفت، سوم را از دست داد و چهارم را با نبردی جان‌فرسا از چنگ رقیب ربود. ست پنجم صحنه‌ای بود که تاریخ را دگرگون کرد: سرویس چینی، برگشت ایرانی، فریاد جمعیت و در نهایت توپ سرنوشت که با نیشخند به تور لین بر خورد کرد. تمام شد. سالن منفجر شد.

مهل‌ت دوباره برای احیای استقلال

آخرین فرصت

فراهم کرد. اگر جهان فوتبال منطقی‌تر بود، شاید حالا ساینپتو در برابر تیغ منتقدان ایستاده بود اما انگار این‌بار تقدیر بر او مهربان‌تر شده است. ۲ پیروزی پیاپی می‌تواند همه چیز را دگرگون کند؛ از رتبه تیم در جدول تا آرامش روی نیمکت و حتی لیخند دوباره هواداران.

تعطیلات فیفای، به وقت و نتایج‌بخش از راه رسید. این‌بار نه اردوی طولانی در پیش است، نه سفر خسته‌کننده آسیایی. تیم در تهران می‌ماند، زمین تمرین آرام است و ذهن‌ها آماده ترمیم؛ ساینپتو که همیشه

میان خشم و هیجان شناور بوده، حالا فرصت دارد در سکوت، نظم تازه‌ای بسازد. نه دیگر بهانه‌ای از خستگی سفر باقی مانده و نه از ناهماهنگی نفرات. هر بازیکنی که پس از یک‌سوم فصل هنوز جا نیفتاده، باید در آیینی بی‌رحم به خویش نگاه کند؛

استقلال جای تردید نیست.

سهرابیان، غلامی، آقاسی و آشورماتف، از یک تاورزود باید دیوار اطمینان باشند، نه پنجره‌های باز نگرانی اما ذهن‌های خسته، بازدهی را بلعیده‌اند. ساینپتو می‌داند اگر بخواید ششم هواداران

خاموش شود، تنها زبان پاسخ در زمین معنا دارد، نه در مصاحبه‌ها.

پس از فیفادی، توفانی از مسابقات انتظار می‌کشد؛ مصاف با الوحدات اردن در آسیا، نبردهای سنگین با مس، فجر شهید سیاسی و الومینوم در لیگ؛ تیم‌هایی جوان و پرتحرک که اشتباه را بی‌درنگ تنبیه می‌کنند. این چند بازی، حکم دادگاه نیم‌فصل را دارد. یا بازگشت به مسیر افتخار یا سقوط بیشتر در سراسیمگی تردید.

استقلال این روزها فقط از نظر فنی دچار آشفتگی نیست؛

اوریه معادلات دفاع پرسپولیس را دگرگون کرد

پایان بن‌بست جناح راست سرخ‌ها

■ **بازگشت میلاد به جایگاه اصلی**

بزرگ‌ترین برنده این تغییر، بی‌تردید میلاد محمدی است. او از روز اول فصل در موقعیتی ناآشنا بازی کرد و زیر فشار انتقادات قرار گرفت. اکنون با حضور اوریه، دیگر نیازی به بازی در سمت راست نیست و می‌تواند به پست اصلی‌اش در جناح چپ بازگردد؛ جایی که تخصص و تجربه‌اش در آن بیشترین تأثیر را دارد.

■ **فدراسیون جهانی بینگ پنگ:**

بنیامین دوباره

دنیای تنیس روی میز را شوکه کرد

فدراسیون جهانی تنیس روی میز با انتشار فیلم پیروزی ملی‌پوش ۱۵ ساله ایران مقابل نفر دوم دنیا، آن را شوکه‌کننده دانست.

بنیامین فرجی در مسابقات تنیس روی میز قهرمانی آسیا در دیدار با چین در مرحله یک‌چهارم نهایی مقابل لین شیدندونگ، نفر دوم جهان به پیروزی ۳ بر ۲ دست‌یافت و یک شگفتی دیگر رقم زد.

بر همین اساس فدراسیون جهانی تنیس روی‌میز با انتشار خبر پیروزی فرجی در صفحه اینستاگرام خود، نوشت: «بنیامین فرجی نوجوان ۱۵ ساله دوباره دنیای تنیس روی میز را شوکه کرد!» در مرحله یک‌چهارم پایانی مسابقات تیمی تنیس روی میز آسیا، نوجوان ایرانی نفر دوم جهان، لین شیدندونگ از چین را شکست داد؛ تنها یک سال پس از آنکه نفر اول جهان، وانگ چوکین را شکست داده بود.»

با یک هدف: نزدیک شدن به قله‌ای که زمانی دست‌نیافتنی می‌نمود.

چیزی در لیخندش هست که آدم را یاد ورزشکاران بزرگ می‌اندازد؛ آرام، متین، متواضع و بی‌ادعا اما وقتی پایش روی میز مسابقه می‌چرخد، در او دیگر هیچ اثری از کودکی نیست؛ چشمانش برق شکار دارد، حرکاتش حساب‌شده و برنده است. او از آن دسته استعدادهایی است که جهان به ندرت می‌آید. شاید امروز او فقط یک نوجوان ایرانی باشد اما فردا؟ شاید همان فردا، همین پسر بتواند تاج را از سر چین بردارد. شاید همان‌گونه که در شای جهان روزی مایکل فلیس آمد، در تنیس روی میز هم نامی از ایران بدرخشد.

در پایان مسابقه، وقتی خبرنگاران گرد او جمع شدند، با خجالت گفت: «فقط خواستم بهترین بازی‌ام را انجام بدهم. برای من، هر امتیاز یعنی یک رؤیای کوچک برای ایران». این جمله کوتاه و صادقانه، همان چیزی بود که مردم از قهرمان می‌خواهند؛ نه غرور، بلکه ایمان.

پیروزی او، شاید از نظر جدول فقط یک بازی باشد اما از نظر معنا، بیانیهای است از نسلی که می‌خواهد دیده شود. در دنیایی که قدرت‌های ورزش در شرق و غرب تقسیم شده‌اند، ناگهان صدایی از میانه برخاسته که می‌گوید: «ما هم هستیم».

اینکه تاریخ ورزش را ورق بزنیم، همیشه یک لحظه هست که آیند را تغییر می‌دهد. برای تنیس روی میز ایران، آن لحظه همین جا بود؛ در دستان نوجوانی ۱۵ ساله که به جای ترس، تصمیم گرفت رویاهایش را حمل کند. شاید هنوز راهی طولانی پیش روی او باشد اما نخستین و دومین گامش چنان محکم بود که صدایش تا بکی رسد.

و اکنون، وقتی نامش بر تابلوی نتایج می‌درخشد، هیچ‌کس دیگر از سن و سالش نمی‌پرسد. تنها چیزی که می‌ماند، این حقیقت است: در روزگاری که باورها کم‌جان شده‌اند، پسر باد دوباره به ما یادآور شد «غیرممکن» فقط واژه‌ای است برای کسانی که جرأت و جسارت تلاش ندارند.

روح تیم نیز زخمی است. ساینپتو که روزی با انرژی آتشین خود در دل هواداران جا باز کرده بود، حالا باید از همان هیجان دارو بسازد. گاهی لازم است مربی، نه فریاد بزند، بلکه سکوت کند تا تیم در آرامش دوباره جان بگیرد.

این وقفه، شاید آخرین مهلت باشد برای ساختن دوباره تیمی که اعتمادش را از دست داده. استقلال، مثل ماشین پیچیده، نیاز به بازتنظیم دارد؛ از تاکتیک تا ذهن. اگر ساینپتو بتواند از این فرصت نادر برای پالایش استفاده کند، شاید پس از فیفادی شاهد تولد دوباره آبی‌ها باشیم؛ تیمی که دیگر نه دنبال توجیه، بلکه شسته قهرمانی است.

اما اگر این فرصت هم بسوزد، شاید مرد پرتغالی باز در اتاق شیشه‌ای وی‌آی‌پی بنشیند، زیر نگاه‌هایی که بخشش نمی‌شانند. فوئتان، مهربان‌تر است؛ تکرار اشتباه را نمی‌بخشد. ساینپتو باید انتخاب کند: فروپاشی در هیاهو، یا رستاخیز در سکوت.

این بازگشت البته رقابت تازه‌ای را هم ایجاد می‌کند. فرشاد احمدزاده که در چند بازی اخیر در سمت چپ عملکرد قابل قبولی داشت، حالا باید برای حفظ جایگاهش با محمدی رقابت کند. چنین رقابتی می‌تواند انگیزه مضاعفی برای هر دو ایجاد کند و در نهایت به سود تیم تمام شود.

■ **جابه‌جایی‌های دومینووار**

حضور اوریه فقط محدود به تغییر در جناح راست نیست. سهیل سحرایی احتمالاً به دفاع میانی منتقل خواهد شد تا جایگزین موقت مدافعان خسته‌با مصدوم شود. چنین تغییراتی در ترکیب نشان می‌دهد پرسپولیس در آستانه بازی با خیبر، با چهره‌ای تازه به میدان خواهد رفت؛ ترکیبی که شاید بالاخره بتواند زنجیره مساوی‌های بی‌پایان را قطع کند.

■ **نبرد خرم‌آباد؛ بازی سرنوشت**

سرخ‌پوشان این هفته در خرم‌آباد به مصاف خیبر خواهند رفت؛ دیداری که از نظر روحی و جدولی اهمیت زیادی دارد. پرسپولیس با ۸ امتیاز در جایگاه هفتم جدول قرار گرفته و هر نتیجه‌ای جز پیروزی می‌تواند بحران را عمیق‌تر کند. تیم هاشمیان نیاز به شوک مثبت دارد و اضافه شدن اوریه دقیقاً همان چیزی است که می‌تواند این شوک را ایجاد کند.

حالا دیگر همه نگاه‌ها به دفاع راست دوخته شده؛ همان نقطه‌ای که هفته‌ها درس‌ساز بود و امروز ممکن است تبدیل به نقطه قوت تیم شود.

اوریه در آستانه نخستین بازی رسمی‌اش برای پرسپولیس است و هواداران امیدوارند تجربه‌اش در فوتبال اروپا بتواند خط دفاع تیم را دوباره منسجم کند.

اگر این اتفاق رخ دهد، بازگشت میلاد محمدی به جایگاه طبیعی‌اش هم می‌تواند جناح چپ را احیا کند و در نهایت پرسپولیس را از تله مساوی‌های تکراری برهاند. شاید بازی با خیبر آغاز فصلی تازه باشد؛ فصلی که در آن ثبات به دفاع سرخ‌ها بازگردد و تیم دوباره رنگ برد را ببیند.